การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*

The Assessment of International Curriculum on Business Administration of the Private Higher Education Institutions

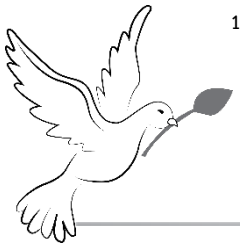
[1]ชัชวาล หังสพฤกษ์, จักรกฤษณ์ โปณะทอง, และจตุพล ยงศร

[1]Chatchawarn Hungsapuck, Chakrit Ponathong, and Chatupol Yongsorn

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Srinakharinwirot University, Thailand.

[1]Correspoding Author's Email: chatchawarn.h@igetthailand.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยใช้การประเมินหลักสูตรแบบซิปป์ ($CIPP_{IEST}$ Model) ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายโยงความรู้ กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 569 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร จำนวน100 คน นักศึกษาจีน จำนวน 269 คน ศิษย์เก่าจีน จำนวน 100 คน และผู้ใช้บัณฑิตจีน จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านบริบท มีความเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 2) ด้านปัจจัยนำเข้า มีความเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 3) ด้านกระบวนการผลิต มีความเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 4) ด้านผลผลิต มีความเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 5) ด้านผลกระทบ มีความเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 6) ด้านประสิทธิผล มีความเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 7) ด้านความยั่งยืน มีความเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก และ8) ด้านการถ่ายโยงความรู้ มีความเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก จึงกล่าวได้ว่าในการประเมินหลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรีครั้งนี้ ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร นักศึกษาจีน ศิษย์เก่าจีน และผู้ใช้บัณฑิตจีน มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าหลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรีมีความเหมาะสมในระดับมาก

คำสำคัญ: หลักสูตรนานาชาติ; การประเมินหลักสูตร; สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

---

* Received April 8, 2020; Revised April 20, 2020; Accepted May 16, 2020

Abstract

The research article aimed at assessing the international curriculum on business administration of the private higher education institutions by employing the CIPPIEST Model for the assessment. The model comprised 8 aspects, namely, contexts, input factors, production process, products, impacts, effectiveness, sustainability, and knowledge transfer. A sample group was in a total of 569 persons consisting of 100 administrators and personnel, 269 Chinese students, 100 Chinese alumni, and 100 employers of the Chinese graduates. The assessment instrument was a questionnaire with the reliability equal to 0.97. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, average, standard deviation (S.D.), and content analysis.

The research results revealed as follows: 1) The aspect of context is overall found to have suitability at a high level; 2) The aspect of input factors is overall found to have suitability at a high level; 3) The aspect of production process is overall found to have suitability at a high level; 4) The aspect of products is overall found to have suitability at a high level; 5) The aspect of impacts is overall found to have suitability at a high level; 6) The aspect of effectiveness is overall found to have suitability at a high level; 7) The aspect of sustainability is overall found to have suitability at a high level; and 8) The aspect of knowledge transfer is overall found to have suitability at a high level. From the assessment of the international curriculum on business administration of the private higher education institutions, it can be concluded that all administrators, lecturers, personnel, Chinese students, Chinese alumni, employers of the Chinese graduates have consistent opinions that the international undergraduate program has suitability at a high level.

Keywords: International Curriculum; Curriculum Assessment; Private Higher Education Institutions

บทนำ

การจัดการองค์ความรู้ในฐานะของสถาบันอุดมศึกษาตามภารกิจและพันธกิจที่สำคัญในการผลิตและพัฒนาคนให้มีศักยภาพจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับเปลี่ยนองค์กรให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง สร้างทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองโลก (Global Citizen) ตอบสนองความต้องการของการศึกษาอย่างเสรีและข้ามพรมแดน ทำให้เกิดการแข่งขันในเชิงคุณภาพที่เข้มข้น (Khon Kaen University, 2016) การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาสู่ความเป็นนานาชาติ (Internationalization) จึงเป็นอีกทิศทางหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ สถาบันอุดมศึกษาไทยหลายแห่งพยายามส่งเสริมการศึกษาด้วยการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนานาชาติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่มีนักศึกษาต่างชาติเข้าเรียนมากที่สุด (King

Mongkut's Institute of Technology North Bangkok, 2009) เพราะตลาดแรงงานต้องการบุคลากรที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น รวมถึงการสนองตอบต่อผู้เรียนซึ่งนิยมเรียนในโรงเรียนนานาชาติที่ใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนต้องแสวงหามหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรนานาชาติ สอนเป็นภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียง แต่ในทางกลับกันพบว่า มหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรนานาชาติจำนวนมากในประเทศไทยยังอยู่ในระยะที่อ่อนแอเพราะละเลยเป้าหมายด้านคุณภาพ และอยู่ภายใต้ระบบการบริหารจัดการที่ขาดการปรับปรุง (Pongkhaphat, 2004) การประเมินหลักสูตรถือเป็นกระบวนการสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร ทำให้ทราบว่าหลักสูตรที่สร้างขึ้นมานั้น มีคุณภาพ มีความเหมาะสม และถูกต้องเพียงใด นอกจากนี้ยังเป็นการตรวจสอบผลการใช้หลักสูตรว่าสามารถใช้ได้ดีกับสถานการณ์จริงเพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรต่อการใช้หลักสูตร เพื่อปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้น เหมาะสม สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การสื่อสาร การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเป็นที่ยอมรับได้ ทำให้หลักสูตรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (Ornstein, and Hunkins, 1993; Oliva, 2009; Wongyai, 2011)

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถาบันที่เปิดทำการเรียนการสอน บริหารจัดการโดยหน่วยงานเอกชน ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และอยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในหลากหลายหลักสูตร เช่น หลักสูตรภาษาไทย หลักสูตรภาษาจีน หรือหลักสูตรนานาชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน จากการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย ระหว่างปี พ.ศ.2552 - พ.ศ.2556 พบว่า มีนักศึกษาจีนเข้ามาศึกษามากที่สุดทุกปี และนักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจเลือกศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ที่โดดเด่น เช่น หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต และการที่นักศึกษาจีนเข้ามาศึกษาในประเทศไทยมีจำนวนมากขึ้น ย่อมทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย เช่น ปัญหาการใช้เอกสารทางการศึกษาปลอม ขาดทักษะในเรื่องภาษาต่างประเทศที่ใช้ในชีวิตประจำวันหรือภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน (Chareonwongsak, 2008) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่องปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่กล่าวว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่หนึ่ง และปีที่สองเกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ที่แทรกทั้งในด้านเสียง คำ และการสร้างประโยค ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดกับการเรียนภาษาต่างประเทศโดยทั่วไป (Permgrasorn, 2008) และสอดรับกับงานวิจัยเรื่องปัญหาการใช้ภาษาของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยเฉพาะนักศึกษาจีนที่เลือกเรียนสาขาภาษาไทยจะมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการเขียนมากที่สุด รองลงมาคือทักษะการอ่าน ทักษะการพูด และทักษะการฟัง ตามลำดับ (Kupongsak, 2012)

ในการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดความต้องการตัดสินใจเป็นหลัก (Decision-Making Model) ซึ่งเป็นการประเมินหลักสูตรที่เน้นการตัดสินใจตามแนวคิดของ Stufflebeam ที่มีชื่อว่า CIPP Model และต่อมามีการขยายผลโดยเพิ่มเติม IEST เข้ามา (Stufflebeam, and Coryn, 2014; Stufflebeam, and Shinkfield, 2007) เป็น $CIPP_{IEST}$ Model ทั้งนี้เพื่อสะท้อนให้เห็นผลการดำเนินงานทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตร

บริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนาคุณภาพหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ผลจากการวิจัยนี้จะช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่เปิดรับนักศึกษาจีนหรือนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในหลักสูตรนานาชาติหรือสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอน โดยสามารถนำรูปแบบการบริหารหลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรีไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนบริหารจัดการเพื่อให้นักศึกษาจีนหรือนักศึกษาต่างชาติสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่กำหนดอย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาได้รับความเชื่อถือเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็น และความสำคัญในการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการพิจารณา ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรให้ได้มาตรฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

การศึกษาในขั้นตอนนี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร จำนวน 100 คน นักศึกษาจีนที่ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจระดับปริญญาตรีชั้นปีที่1-4 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2562จำนวน 269 คน ศิษย์เก่าจีน จำนวน 100 คน และผู้ใช้บัณฑิตจีน จำนวน 100 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 569 คน ใช้การประเมินหลักสูตรแบบซิปป์ ($CIPP_{IEST}$ Model) โดยสอบถามถึงสภาพการดำเนินการด้านต่างๆ เพื่อประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 1,124 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร คณะบริหารธุรกิจ 100 คนนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(นานาชาติ) ชั้นปีที่ 1-4 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 824 คน ศิษย์เก่าจีน จำนวน 100 คน และผู้ใช้บัณฑิตจีน จำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 569 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร คณะบริหารธุรกิจ 100 คนนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(นานาชาติ) ชั้นปีที่ 1-4 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 269 คน ศิษย์เก่าจีน จำนวน 100 คน และผู้ใช้บัณฑิตจีน จำนวน 100 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie, and Morgan, 1970) คำนวณที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้รับแบบสอบถามงานวิจัยที่สมบูรณ์กลับมาจำนวน 569 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

2.1 ศึกษาแนวคิด เอกสาร ทฤษฎี หลักการจากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรโดยใช้การประเมินหลักสูตรแบบซิปป์ ($CIPP_{IEST}$ Model) ตามกรอบแนวคิดในการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 2.1 มาสร้างเป็นแบบสอบถามการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 4 ชุด ประกอบด้วย 1) ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร 2) นักศึกษาจีน 3) ศิษย์เก่าจีน และ4) ผู้ใช้บัณฑิตจีน

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ (อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์) เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และทำการวิเคราะห์เลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมาใช้เป็นข้อคำถาม และปรับแก้การใช้ภาษาตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์เพื่อพิจารณา

2.5 นำผลที่ได้จากข้อ 2.4 มาสร้างเป็นแบบสอบถามโดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Rating Scale) (Likert, 1932) จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มศิษย์เก่าจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) เป็นรายข้อด้วยการทดสอบที (Dependent sample t-test) (Ferguson, 1981) โดยเลือกข้อคำถามที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α - Coefficient) (Cronbach, 1984) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นรายด้านดังนี้ ด้านบริบทเท่ากับ 0.84 ด้านปัจจัยนำเข้าเท่ากับ 0.92 ด้านกระบวนการผลิตเท่ากับ 0.92 ด้านผลผลิตเท่ากับ 0.85 ด้านผลกระทบเท่ากับ 0.80 ด้านประสิทธิผลเท่ากับ 0.82 ด้านความยั่งยืนเท่ากับ 0.85 ด้านการถ่ายโยงความรู้เท่ากับ 0.80 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

2.6 เมื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ (อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์) จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือและปรับแก้ไขแล้วจากข้อ 2.5 ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 569 คน เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ขั้นตอนที่ 3 ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร รวมทั้งการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยสร้างขึ้น 4 ชุด แยกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง และใช้รูปแบบการประเมินตามรูปแบบซิป ($CIPP_{IEST}$

Model) โดยแต่ละชุดสร้างให้สอดคล้องกับ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายโยงความรู้

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1 ขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึง 1) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อขอเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาจีน 2) ศิษย์เก่าจีน และ 3) ผู้ใช้บัณฑิตจีน

4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลกับ 1) ผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากร จาก 5 สถาบันๆ ละ 20 คน ประกอบด้วย คณบดี 1 คน รองคณบดี/ผู้ช่วยคณบดี 1 คน กรรมการบริหารหลักสูตร 3 หลักสูตรๆ ละ 5 คน รวม 15 คน บุคลากรประจำหลักสูตร 3 หลักสูตรๆ ละ 1 คน รวม 3 คน รวมจำนวน 100 คน 2) นักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ชั้นปีที่ 1-4 ประจำปีการศึกษา 2562 จาก 5 สถาบัน รวมจำนวน 269 คน 3) ศิษย์เก่าจีนที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จาก 5 สถาบันๆ ละ 20 คน รวมจำนวน 100 คน และ 4) ผู้ใช้บัณฑิตจีนจาก 5 สถาบันๆ ละ 5 องค์กร/หน่วยงานๆ ละ 4 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูงจำนวน 1 คน ผู้บริหารระดับหัวหน้างานจำนวน 2 คน ผู้บริหารฝ่ายบุคลากรจำนวน 1 คน รวมจำนวน 100 คน เพื่อการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง หรือใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Google Form)

4.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความเรียบร้อยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร นักศึกษาจีน ศิษย์เก่าจีน และผู้ใช้บัณฑิตจีน โดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากร นักศึกษาจีน ศิษย์เก่าจีน และผู้ใช้บัณฑิตจีน ในการประเมินหลักสูตร 8 ด้าน โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยรวบรวมข้อคิดเห็นแล้วนำมาพิจารณาจัดกลุ่ม และแจกแจงความถี่ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย และนำไปใช้ประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

5.4 การสังเคราะห์ผลการประเมินหลักสูตร

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินทุกด้านคือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายโยงความรู้ มีความเหมาะสมในระดับมาก ดังแสดงในตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นรายด้านและโดยรวม

ด้านที่	การประเมิน หลักสูตร	$\overline{X}$	S.D	ระดับความเหมาะสม
1	ด้านบริบท	3.84	0.17	มาก
2	ด้านปัจจัยนำเข้า	4.00	0.14	มาก
3	ด้านกระบวนการผลิต	4.16	0.17	มาก
4	ด้านผลผลิต	4.10	0.20	มาก
5	ด้านผลกระทบ	4.13	0.21	มาก
6	ด้านประสิทธิผล	4.13	0.21	มาก
7	ด้านความยั่งยืน	4.12	0.39	มาก
8	ด้านการถ่ายโยงความรู้	4.15	0.29	มาก
	รวม	4.08	0.22	มาก

จากตารางที่ 1 ผลของค่าคะแนนเฉลี่ยแสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร นักศึกษาจีน ศิษย์เก่าจีน และผู้ใช้บัณฑิตจีน เห็นว่า หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความเหมาะสมในแต่ละด้าน และโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการผลิต มีความเหมาะสมโดยรวมสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการถ่ายโยงความรู้ ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านผลผลิต และด้านบริบท ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร คณะ บริหารธุรกิจนักศึกษาจีนปีที่ 1-4 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ศิษย์เก่าจีน และ ผู้ใช้บัณฑิตจีนที่มี ต่อการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกเป็นรายกลุ่ม โดยรวมทุกด้าน

การประเมินหลักสูตร	ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร n=100		นักศึกษาจีน n = 269		ศิษย์เก่าจีน n = 100		ผู้ใช้บัณฑิตจีน n = 100	
	$\overline{X}$	S. ระดับความเหมาะสม	$\overline{X}$	S. ระดับความเหมาะสม	$\overline{X}$	S. ระดับความเหมาะสม	$\overline{X}$	S. ระดับความเหมาะสม

ด้านบริบท	3.4	0.3	ปานกลาง	4.1	0.5	มาก	3.8	0.3	มาก	-	-	-
ด้านปัจจัยนำเข้า	3.8	0.2	มาก	4.2	0.5	มาก	3.8	0.3	มาก	-	-	-
ด้านกระบวนการผลิต	4.0	0.2	มาก	4.2	0.5	มาก	4.1	0.5	มาก	-	-	-
ด้านผลผลิต	-	-	-	-	-	-	3.8	0.4	มาก	4.3	0.3	มาก
ด้านผลกระทบ	-	-	-	-	-	-	3.9	0.2	มาก	4.3	0.3	มาก
ด้านประสิทธิผล	-	-	-	-	-	-	3.8	0.2	มาก	4.3	0.4	มาก
ด้านความยั่งยืน	-	-	-	-	-	-	3.9	0.4	มาก	4.3	0.5	มาก
ด้านการถ่ายโยงความรู้	-	-	-	-	-	-	4.1	0.3	มาก	4.2	0.5	มาก
รวม	3.7	0.2	มาก	4.2	0.5	มาก	3.9	0.3	มาก	4.3	0.4	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการผลิต ผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากร นักศึกษาจีน และศิษย์เก่าจีน เห็นว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน สำหรับด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายโยงความรู้ ศิษย์เก่าจีน และผู้ใช้บัณฑิตจีน เห็นว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้อภิปรายผลจากข้อค้นพบของการวิจัย ดังนี้

จากการสำรวจความคิดเห็นของความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร คณะบริหารธุรกิจนักศึกษาจีนปีที่ 1-4 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ศิษย์เก่าจีน และผู้ใช้บัณฑิตจีน ที่มีต่อการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยสอบถาม 8 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบริบท ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบทมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยทุกกลุ่มเห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในแต่ละหลักสูตรมีการวางจุดมุ่งหมายไว้อย่างชัดเจน มีการให้ข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆ เกี่ยวกับหลักสูตรแก่นักเรียน ในหลากหลายช่องทางด้วยภาษาจีน โดยเฉพาะเนื้อหาสาระ ความทันสมัยของหลักสูตรและโอกาสในการประกอบอาชีพ ทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนรวมทั้งยังเป็นแนวทางให้ผู้ปกครองได้รับรู้และใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจร่วมกับผู้เรียน สอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพของหลักสูตรตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ที่ระบุว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรควรกำหนดให้สอดคล้องกับปรัชญาและปณิธาน สถาบันมุ่งพัฒนาความเป็นมนุษย์ และความสามารถทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับความ

จำเป็นของสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงต่างๆ รวมทั้ง พัฒนาผู้เรียนให้มีความลึกซึ้งทางปัญญาและความคิด มีทักษะการเรียนรู้ การสื่อสารและการทำงาน ปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรม วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น เสริมสร้างความเข้าใจในภูมิปัญญาสากลเพื่อให้ก้าวทันการพัฒนาในสังคมโลก

2. ด้านปัจจัยนำเข้า ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้ามีความเหมาะสมในระดับมาก โดยทุกกลุ่มเห็นว่า การรับสมัครผู้เรียนสามารถสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรต่างๆ ได้หลากหลายช่องทาง เช่น ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านตัวแทน หรือสมัครตรงที่สถาบันการศึกษามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความหลากหลายช่องทางในการสมัครเข้าศึกษาหลักสูตรต่างๆ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่พำนักอยู่ในต่างประเทศสามารถสมัครเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาและสถาบันการศึกษาที่ตนเองสนใจ โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางมายังสถาบันการศึกษาแห่งนั้นซึ่งเป็นการประหยัดทั้งเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าอาหาร และค่าที่พัก สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของ (Boonsukkaew; Sukanin, and Xia, 2018) ว่าการรับนักศึกษาควรให้ผู้เรียนสามารถสมัครผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ สมัครผ่านตัวแทนหรือฝ่ายรับสมัครของสถาบันการศึกษา มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร การคัดเลือก การประกาศผลการสอบ การขึ้นทะเบียนนักศึกษา การลงทะเบียนรายวิชาของคณะและสาขาที่สังกัด การทำบัตรประจำตัวนักศึกษามีการตรวจสอบเอกสารการศึกษา และเอกสารสำคัญอื่นๆ อย่างละเอียดรอบคอบ เนื่องจากเคยมีกรณีการตรวจสอบเอกสารการสมัครพบว่าผู้สมัครนำเอกสารที่แจ้งว่าเรียนครบหลักสูตรมาใช้ในการสมัคร แต่จากข้อเท็จจริงผู้สมัครยังไม่สำเร็จการศึกษาซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตัวนักศึกษา และสถาบันการศึกษาภายหลังที่สำเร็จการศึกษาเพราะหน่วยงานของรัฐในประเทศจีนจะปฏิเสธการรับเข้าทำงาน

3. ด้านกระบวนการผลิต ผลการวิจัยพบว่า ด้านกระบวนการผลิตมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยทุกกลุ่มเห็นว่า มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้ และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความชำนาญในด้านวิชาการ และวิชาชีพอย่างกว้างขวาง เกิดพัฒนาการทางสติปัญญา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และคุณธรรมจริยธรรม ได้รับประสบการณ์ตรงที่หลากหลายจากการร่วมทำงานกับผู้อื่น สามารถค้นพบตนเอง รวมทั้งช่องทางในการสร้างงาน และอาชีพในอนาคตที่เหมาะสมตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถพิเศษเฉพาะตัว สอดคล้องกับแนวคิดของ Suddan, Chomhongphiphat, and MamKhokSung (2013) ที่กล่าวว่า ปัจจัยในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นไปเพื่อต้องการแสวงหาประสบการณ์ และความรู้ใหม่ๆ ไปปรับปรุงการทำงาน และพัฒนาประสิทธิภาพของตนเอง ซึ่งตรงกับผลงานวิจัยของ Hirunsuk, and Pincharoen (2013) ที่กล่าวว่า ในการได้เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นจริงๆ แล้วจะส่งผลโดยตรงเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานในชีวิตจริง

4. ด้านผลผลิต ผลการวิจัยพบว่า ด้านด้านผลผลิตมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่า การมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีทักษะในการสื่อสาร มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความเสียสละ อุทิศเวลาและยึดถือประโยชน์ของส่วนรวมหรือองค์กรมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มี

ความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการทำงานในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องอาศัยความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีทักษะในการสื่อสารจึงจะทำให้ได้รับความเชื่อมั่นจากองค์กร และเกิดความก้าวหน้า ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ในขณะเดียวกันต้องให้ความสำคัญต่อการคงอยู่หรือการอยู่รอดขององค์กรเป็นอันดับแรก บุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ขององค์กร ควรมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทำเพื่อส่วนรวม ดังนั้นในการบริหารจัดการจึงเน้นเป้าหมายไปที่ความสามารถ และความมุ่งมั่นของบุคลากรที่มีต่อองค์กร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sutika et al. (2019) พบว่า ในด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิผลที่ดีของหลักสูตรบัณฑิตมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อมในการออกไปปฏิบัติงานสถานศึกษาและตลาดแรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านคุณธรรมจริยธรรมที่บัณฑิตประเมินตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด

5. ด้านผลกระทบ ผลการวิจัยพบว่า ด้านผลกระทบมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่า สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง และนำไปสร้างนวัตกรรมหรือองค์ความรู้ใหม่เพื่อใช้ในการประกอบวิชาชีพ มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงวิถีการทำงานของหน่วยงานที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในหน่วยงานมากขึ้น เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ถูกต้อง รวดเร็ว ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการ ทำให้ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย ดังนั้นหากหลักสูตรมีการประเมินปรับปรุง พัฒนาอย่างสม่ำเสมอ มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย หรือนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์ เกิดทักษะในการใช้เครื่องมือ เมื่อผู้เรียนออกไปปฏิบัติงานจึงสามารถนำความรู้และทักษะที่มีไปประยุกต์ใช้ได้ทันที สอดคล้องกับแนวคิดของ Chinpanyakun et al. (2017) ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร เป็นกระบวนการในการจัดเตรียมสารสนเทศสำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนา ปรับปรุง และบริหารหลักสูตร เพื่อพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Ritcharoon (2015) ที่กล่าวว่าการประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อ ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องได้ใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร ทั้งก่อนเริ่มพัฒนาหลักสูตร ก่อนการใช้หลักสูตรโดยจัดปัจจัยหรือทรัพยากรให้มีความพร้อมหรือความพอเพียง ระหว่างการใช้หลักสูตรโดยปรับปรุงและพัฒนากระบวนบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และหลังการใช้หลักสูตรครบวงจรแล้วการประเมินจะช่วยให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร จุดเด่น จุดด้อยของหลักสูตรซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องตัดสินใจปรับปรุง พัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอย่างมีเหตุผลด้วยความรอบคอบซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและสังคม

6. ด้านประสิทธิผล ผลการวิจัยพบว่า ด้านประสิทธิผลมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ผลจากการเรียนในหลักสูตรทำให้เกิดความมั่นใจในการประกอบวิชาชีพ ซึ่งความรู้ด้านวิชาการที่ได้รับจากสถาบันการศึกษาทำให้เกิดความเชี่ยวชาญในด้านทฤษฎี ส่วนการเรียนภาคปฏิบัติการในสถานประกอบการทำให้มีทักษะในการทำงานสูงขึ้น และการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หลักสูตรมีการจัดแนวทางปฏิบัติในการให้การศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ และประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หลักสูตรจึงเป็น

เสมือนแผนที่กำหนดทิศทางในการพัฒนานักศึกษาไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของนักศึกษาในการพัฒนาไปสู่มาตรฐานที่กำหนด ผู้ที่เข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะได้รับประสบการณ์จริงจากการลงมือปฏิบัติในหลากหลายมิติซึ่งแตกต่างจากการเรียนด้านวิชาการในห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการ จึงมีโอกาสได้เรียนรู้ ฝึกฝนตนเองจากผู้คน สังคม และสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันไป ทำให้ได้มุมมอง แนวคิด วิธีการใช้ชีวิตที่เต็มไปด้วยข้อคิด บนหลักการและเหตุผล ส่งผลให้ผู้คนส่วนใหญ่ที่ผ่านการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรมักจะประสบความสำเร็จในการทำงานและการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับแนวคิดของ Wongyai (2011) ได้กล่าวว่าหลักสูตรเป็นมวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชา กลุ่มวิชา เนื้อหาสาระ รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการบริหารหลักสูตร (Curriculum Administration) ที่มีขอบข่ายกว้างขวางครอบคลุมหลายมิติ เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย และต้องอาศัยองค์ประกอบปัจจัยเกื้อหนุนต่าง ๆ มากมายเปรียบเสมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงสุด

7. ด้านความยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า ด้านความยั่งยืนมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่า นักศึกษาที่ผ่านการเรียนในหลักสูตรมีความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาตามหลักสูตรไปใช้แก้ปัญหา และตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบอย่างมีเหตุผล มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการทำงานประสบการณ์ที่ได้รับส่วนใหญ่มาจากการได้ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หากหลักสูตรได้รับการปรับปรุง พัฒนาอยู่อย่างสม่ำเสมอ มีความทันสมัยทั้งอาจารย์ บุคลากร เทคโนโลยี และนวัตกรรมย่อมทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดี สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานอย่างมั่นใจ ทำให้กล้าตัดสินใจที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล โดยเฉพาะคนที่มีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความชำนาญในงานที่ปฏิบัติ และความรู้อื่นๆ อยู่ตลอดเวลา จะมีศักยภาพเป็นที่ต้องการของเพื่อนร่วมงาน

8. ด้านการถ่ายโยงความรู้ ผลการวิจัยพบว่า ด้านด้านการถ่ายโยงความรู้มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่า การได้รับเชิญเป็นวิทยากรด้านการบริหาร การจัดการและวางแผนงานของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรของหน่วยงานที่ได้รับเชิญเป็นวิทยากรจะทำให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลภายนอกและภายในองค์กร ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิถีการทำงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการสื่อสาร และเทคโนโลยี มีการนำนวัตกรรม และองค์ความรู้ใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ สามารถย่นระยะเวลาในการทำงาน แต่กลับให้ผลลัพธ์ของการทำงานดีขึ้นต่อหน่วยงานที่สังกัด ทั้งยังช่วยให้องค์กรอื่นๆ ได้รับประโยชน์จากองค์ความรู้ของบุคลากรที่ได้รับเชิญพัฒนาขึ้น อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้จะสะท้อนถึงความสำเร็จของหลักสูตร การบริหารหลักสูตร และการประเมินหลักสูตรของสถาบันการศึกษาซึ่งบุคลากรที่ได้รับเชิญเป็นวิทยากรได้สำเร็จการศึกษามาโดยตรง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lertgrai et al. (2019) พบว่า ความท้าทายของการจัดการนวัตกรรมองค์กรในศตวรรษที่ 21 คือความต้องการของคนที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีทิศทางใหม่ๆ ที่เป็นทิศทางระดับโลกที่องค์กรต้องมีการปรับตัวตามการสร้างความเชื่อมั่น และความศรัทธาภายในองค์กร การสร้างนวัตกรรมเพื่อ

ส่งเสริมศักยภาพขององค์กรตลอดจนการให้ความสำคัญการพัฒนาศักยภาพคนเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลดีต่อการเปลี่ยนแปลงมุ่งสู่การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดนวัตกรรมทั่วทั้งองค์กร

สรุป

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรนานาชาติในการกำหนดแนวทางการบริหารหลักสูตร และผลของการใช้หลักสูตรสามารถช่วยให้นักศึกษาหลักสูตรนานาชาติสำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามแนวทางการบริหารหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ควรพัฒนาหลักสูตรให้มีรายวิชาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสถานประกอบการซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิตโดยตรง ควรมีระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตที่รวดเร็วและทันสมัย ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนรู้ การปฏิบัติงานจนเกิดทักษะ และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และจัดให้มีแผนการดำเนินงานบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานด้านวิชาการกับหน่วยงานด้านสนับสนุนวิชาการ

1.2 ควรจัดหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน ตระหนักและสำนึกเสมอว่า ความซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ควรร่วมมือกับองค์กร หน่วยงานหรือชุมชนในการจัดทำหลักสูตร จัดทำโครงการหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกิดความเข้าใจ ที่ดีต่อกัน และทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก

1.3 ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงงานต่างๆ ทั้งในด้านวิชาการและด้านสนับสนุนวิชาการ เพื่อหาความรู้ ประสบการณ์ใหม่ๆ และควรปรับปรุงรายวิชาของหลักสูตรให้มีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม มีการฝึกฝนให้นักศึกษาเกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำนวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาให้กับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้บริหาร คณาจารย์ ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต และเพื่อนร่วมงานของบัณฑิต เพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรในด้านต่างๆ ให้มีความทันสมัยอย่างต่อเนื่อง และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรประเมินหลักสูตรโดยใช้รูปแบบอื่นๆ เช่น แบบยึดจุดมุ่งหมาย แบบไม่ยึดเป้าหมาย แบบยึดเกณฑ์หรือมาตรฐาน เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของแต่ละหลักสูตร

2.3 ควรนำผลการประเมินหลักสูตรไปศึกษาเปรียบเทียบกับสถาบันอื่นที่มีบริบทแบบเดียวกัน เพื่อหาจุดเด่นมาประยุกต์ใช้ในการจัดทำหลักสูตรให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

References

Boonsukkaew, J. (2018). The network office International study of Thai, Chinese. *Interview*. October, 5.

Chareonwongsak, K. (2008). *Language skills, an important factor in studying abroad*. Retrieved November 8, 2017, from http://www.kriengsak.com/node/1404.

Chinpanyakun, T. et al. (2017). Assessment of the new curriculum: $CIPP_{IEST}$ format. *Journal of the Police,* 9(2), 211.

Cronbach, L. J. (1984). *Essential of Psychology and Education.* New York: Mc-Graw Hill.

Ferguson, G. A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education.* (5th ed.). New Yok: McGraw – Hill.

Hirunsuk, N., & Pincharoen, S. (2013). Graduate opinions about participation issues. And do not participate in student activities, affecting work behavior after graduation. *Business Journal Review,* 5(1), 112.

Khon Kaen University. (2016). *University ranking criteria.* Retrieved November 23, 2017, from https://plan.kku.ac.th/pln2013/files/Ranking2016.pdf

King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok. (2009). The organization of happiness. *Journal of Insurance News The quality of King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok,* 198, 28-39.

Kupongsak, N. (2012). *Problems of using Thai language of international students: a case study of Chinese students at Bangkok University*. Retrieved November 17, 2017, from https://www.tcithaijo.org/index.php/huru/article/view/25645.

Lertgrai, P. et al. (2019). Innovation management for organizational development. *Journal of MCU Nakhondhat,* 6(8), 3755.

Likert, R.A. (1932). Technique for the Measurement of Attitudes. *Arch Psychological,* 25(140), 1–55.

Oliva P.F. (2009*). Developing the Curriculum*. (3rd ed.). New York : Harper Collins

Ornstein, A.C., & Hunkins, F.P. (1993). *Curriculum: Foundation*, *Principles and Issue*. Boston: Allyn and Bacon.

Permgrasorn, N. (2008). *Problems of Thai language usage of Chinese students studying Thai as a foreign language.* Retrieved February 2, 2018, from http://digi.library.tu.ac.th/index/0027/8-Nov-2551/06PAGE146-PAGE159.pdf

Pongkhaphat, T. (2004). State University. Vision for reform. *Matichon Daily,* 12(9560), 6.

Ritcharoon, P. (2015). Course evaluation: Concepts Process and use of evaluation results. *Thammasat Education. Journal*, 8(1), 27.

Stufflebeam, D. L., & Coryn, C. L. S. (2014). *Evaluation: Theory, models and applications.* (2nd ed.). San Francisco: Jossey-Bass.

_____. (2007). *Evaluation: Theory, models and applications*. San Francisco: Jossey-Bass.

Suddan, W., Chomhongphiphat, P., & MamKhokSung, P. (2013). Strategies to Promote Participation in Curriculum Support Activities of Students. Kasetsart University Chaloem Phrakiat Campus Sakon Nakhon province. *Journal of Nakhon Phanom University,* 3(3), 27-32.

Sukanin, J. (2018). Saisampan School. *Interview*. September, 12.

Sutika, M. et al. (2019). Outcomes of the industrial education curriculum: a study through the perspective of graduates. *Education Chiang Mai University*, 3(1), 21.

Wongyai, W. (2011*). Curriculum development in higher education.* (2nd ed.). Bangkok: R and Print Company Limited.

Xia, H. (2018). Thai-Chinese Personnel Exchange. *Interview*. August, 20.